

Een borstreconstructie is niet alleen voor de mooi

Veel vrouwen die borstkanker hebben gehad, twijfelen of ze wel of niet een reconstructie moeten ondergaan. Voor hen organiseert het MCL twee keer per jaar een informatieavond. Een reconstructie heeft namelijk niet alleen cosmetische voordelen.

▲ Sippie Miedema

Leeuwarden | Sommige vrouwen voelen schuld, schaamte maar ook angst, weet plastisch chirurg Chantal Mouës-Vink. „Ik spreek wel eens vrouwen van midden vijftig. Die willen dan eigenlijk wel, maar de familie reageert dan wat negatief: ‘wat een onzin, je bent weer gezond, waarom zou je weer een operatie willen ondergaan?’”

Tot zo'n zeven à acht geleden was het sowieso nog geen automatisme voor vrouwen om de wens voor een reconstructie met de oncoloog of chirurg te bespreken. „Maar vrouwen overleven de ziekte en denken na jaren toch: ik ben er nog en moet het nog heel wat jaren met dit lichaam doen.”

Er zijn wel hulpmiddelen zoals een prothese in de bh, maar ideaal is het niet, weet Mouës van haar patiënten. „Als je voorover bukt, moet je altijd even met de hand de hals afdekken om te voorkomen dat een ander in het shirt kan kijken. Zo'n prothese zakt namelijk mee voorover. Bij alles wat je doet, moet je nadenken. Een patiënt vertelde dat ze thuis eigenlijk niet meer zonder bh kan rondlopen, want stel dat er onverwacht iemand aan de deur zou komen.”

Jacqueline Boek-Attema is een aantal jaren geleden geopereerd door Mouës. Toen zij in 2012 op 48-jarige leeftijd borstkanker kreeg en haar borst moest worden geamputeerd, was ze er al vrij snel uit. Ze wilde een nieuwe. Dat gezweet en geschuif met die buitenprothese vond ze maar niets. En altijd maar opletten of de prothese wel recht zat, ze was het al heel snel zat. „En onder de douche en het omkleden word je toch steeds met je verminking geconfronteerd.”

Door de complicaties na de ampu-

tatie moest ze even wachten, maar inmiddels is ze al een paar jaar weer 'compleet'. Op de informatieavond vertelt ze over haar ervaringen en laat ze haar voor- en nafoto's zien. Vooral op de laatste is ze trots. Op vakantie, in het water, kon ze ineens weer gewoon zwemmen. Beide armen volledig gestrekt. „In het begin kreeg ik die arm niet gestrekt en ineens kon ik het weer.”

Boek is zo enthousiast over haar ingreep dat ze bij het ziekenhuis heeft aangegeven dat andere patiënten haar best mogen bellen als ze willen praten over hoe het is om een reconstructie te ondergaan. „Ik krijg vaak een mailtje van de poli dat er iemand kan bellen, maar heel vaak bellen ze dan niet. Er is veel schroom.” Ook is ze gastvrouw bij De Kulp, een ontmoetingscentrum voor kankerpatiënten in Heerenveen.

Voordelen

Veel patiënten staan er niet bij stil, maar een borstreconstructie heeft ook medische voordelen. Het wordt allemaal weer wat soepeler bij de borstkas. „Eigenlijk kan je het zien als een grote littekenbehandeling. Na zo'n amputatie is het stijf en strak. Dat kan je doorbreken met een nieuwe borst. Er is weer meer doorbloeding. Er wordt namelijk ook een ader toegevoegd en klierweefsel. Vaak hebben patiënten daarna minder last van lymfevocht. Je voegt als het ware een stofzuiger toe.”

Mouës-Vink heeft bij Boek een nieuwe borst gecreëerd met een buikflap. Het voordeel: ze heeft nu een mooie platte buik. „Maar ik heb een litteken van heup tot heup”, vertelt ze. „Toen ik na een paar dagen na de operatie uit bed mocht liep ik zo krom als een hoepel. Langzaam rekte het wat op en kon ik wat meer.”

Mouës-Vink: „De reconstructie heeft medisch en dus functioneel

Een borstreconstructie heeft zowel medische als cosmetische voordelen. Foto: Shutterstock

In het begin kreeg ik die arm niet rechtuit gestrekt en ineens kon ik het weer

veel voordelen voor borstkas en arm. Het cosmetische krijg je er eigenlijk als een cadeautje bij.”

Het is geen lichte ingreep die Boek onderging voor haar nieuwe borst. Niet alle vrouwen komen er voor in aanmerking. „Als iemand een uitgezaaide ziekte heeft of aandoeningen aan hart of longen, dan zijn de risico's te groot. Het herstel kost namelijk nogal wat van het lichaam en als

je nog iets in je lijf hebt, moet je er niet aan willen beginnen. Maar ook bij vrouwen niet kunnen of willen stoppen met roken of veel overgewicht hebben, wil Mouës-Vink niet opereren. De kans op complicaties is dan echt te groot.”

De reconstructie wordt in meerdere operaties volbracht: bij de eerste operatie wordt de borst gemaakt, de basis. Daarna wordt de zaak afge maakt met een tepelpunt en even later een tatoeage van de tepelhof. Bij sommige patiënten wordt de gezonde zijde gelift. De foto's van Boek worden er even bij gepakt. Eerst is de borst nog heel strak en hoog, later meer natuurlijk als de nieuwe borst wat meer is uitgezakt. Ja, oud-patiënten van Mouës zijn altijd blij met wat 'hang'. „Ze zijn geen achttien meer en met wat hang blijft je bh ook nog eens veel beter zitten.”

Mouës werkt ook wel met siliconen protheses. „Sommige vrouwen zeggen meteen na de diagnose borstkanker: ik wil niet plat wakker worden. Dat horen we met name vaak bij

jonge vrouwen. Bij hen kun je dan meteen zo'n siliconen prothese plaatsen.”

Maar ook zo'n operatie is geen peulenschil. De borstspier moet flink worden opgerekt. Dat is dan best pijnlijk. Uit haar bureaula haalt ze zo'n prothese. „Kijk, zo'n prothese heeft een druppelvorm, net als een natuurlijke borst, maar het warmt ook niet op, omdat het klierweefsel weg is, het wiebelt niet mee in je lijf en als je ligt, staat de borst nog steeds overeind en je moet er rekening houden dat na twaalf jaar zo'n prothese moet worden vervangen.”

De voorlichtingsavond over de mogelijkheden voor borstreconstructie is 9 oktober. De toegang is gratis. Aanmelden is wel noodzakelijk via corry.ludema@znb.nl

Chantal Mouës-Vink spreekt 30 september op het symposium 'Vrouw en kanker, hoe kom ik weer in mijn kracht' in het Atrium Kunstencentrum in Sneek